

Seg maa nu til Slutning gøre en almindelig Bemærkning. Opgaven med disse Forhandlinger har selvfølgelig som altid ved Finanslovens første Behandling været den at søge Oplysninger om den politiske Situation og om de forskellige Parters og Retningers Standpunkt overfor de forskellige Spørgsmaal, vi bestæftige os med. Nogen Oplysning have vi faaet, men dersom man holder sig alene her til disse Forhandlinger, vilde man dog næppe forstaa Situationen, saaledes som den foreligger i sin Helhed. Jeg vil da minde ærede Medlemmer om, at det, der er Kernen i denne Politik, er den Alliance, som blev sluttet mellem Højre og det halve Venstre, og som er bleven bekræftet i forrige Samling ikke blot gennem en hel Række af Afstemninger, men endnu mere gennem de fortløbende forudgaaende Forhandlinger mellem Repræsentanter for disse 2 Grupper. Denne samme Alliancepolitik mellem Højre og det halve Venstre er siden bleven forfulgt i Sommerens Løb ud over Landet paa Møder og siden bleven styrket ved et Fællesskab i de 2 Parters Presse, hvilket alle Medlemmer ere bekendte med. Nu vil jeg sige, at man kan naturligvis som det ærede Medlem fra Nørresundby (Lutein) være saa elskværdig at tro, at dette kun drejer sig om saglig Politik, at det kun drejer sig om Sukker og Ol. Jeg vil da sige, at der hører en meget høj Grad af Elskværdighed til at tro det ogsaa nu, efter at Ollet og Sukkeret er forbi, og der intet andet sagligt er tilbage. Thi det er jo det karakteristiske ved denne „saglige Politik“, ved denne „Reformpolitik“, hvor er Reformerne? Hvor er de store samlende samfundsvigtige Forslag, som de ærede Medlemmer have samlet sig om i denne „saglige“ Politik? Jeg har ikke set dem nævne noget eneste. Men en Reformpolitik gaae ud i det blaa, som ikke bestaar i andet, end man gaar og siger, at man er villig til at gøre noget godt for Folk og Land uden at nævne, hvad det er for noget godt — denne Reformpolitik tror jeg ikke er skiftet til at gaa til Valg paa. Ærede Medlemmer ere jo stillede saa blotte, at de kunde have nødig at udsætte en Præmie for den Medborger, som var i Stand til at lave dem et Par brugelige Lovforslag; selv have de jo ingen. Men den Maade at reformere paa tror jeg er fuldstændig forkert. Jeg

tror, Reformere skulde fødes naturlig af en Trang i Befolkningen; naar den er til Stede og har udtrykt sig gennem Pressen og ved den offentlige Forhandling, er det Tiden til, at vi her sætte Segl paa det og redigere det i Paragraffer. Men det at enes og lave en ny Politik paa Reformere, som ingen Steder ere, er mistænkeligt, og netop, fordi det er det, kan jeg ikke være saa elskværdig, som det ærede Medlem fra Nørresundby var forleden Dag. Jeg tror ikke et Ord paa dette om denne saglige Politik, jeg tror, at dette er Storpolitik altsammen, at det ikke sigter til noget andet end at danne et nyt Regeringsparti, saaledes som det har regeret i forrige Samling, og saaledes som det ærede Medlem lovede os, at det skal regere ogsaa i Fremtiden, og saa var det jo ganske vist interessant for os at faa at vide, hvad dette Parti førte i sit Skjold, og hvad der var det endelige Formaal for det Parti. Derom ville ærede Medlemmer jo ikke sige os noget, i Fald ikke for Valgene. Vi maa da søge at drage vore Slutninger af de Udtalelser, der fremkomme, og hvad der i øvrigt foreligger. Jeg vil da sige, at denne Forhandling her har jo dog ydet os nogen Hjælp til at forstaa, hvad det drejer sig om. Tidligere hørte vi fra den Side, at det paa ingen Maade var nogen Forligspolitik, der her stod bag ved. Men da det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkrets (Wossen) havde Ordet sidste Gang, sagde han ikke det, men han sagde, at han i hvert Fald ikke vilde slutte Forlig med det ærede Medlem fra Storeheddinge (S. Scavenius). Ja, se det er noget andet. Jeg kan godt forstaa, at det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkrets ikke vil slutte Forlig med det ærede Medlem fra Storeheddinge, for jeg ser ikke, hvad det vilde nytte, at de to ærede Medlemmer lægge deres Kræfter sammen. Med hvem vil da det ærede Medlem for Præsto Amts 6te Valgkrets slutte Forlig? Thi der er altsaa nogen, han heller e vil slutte Forlig med, han er ikke helt fremmed for den Tanke, at der i Højre er nogen anden, han kan slutte Forlig med og ønsker at slutte Forlig med. Jeg gad dog høre, hvem det er. Det ærede Medlem sagde forleden Dag, at det var de gode og grundlovstro Højremænd. Han var ikke i Stand til den Gang og heller ikke senere at nævne os et